

jim cizwojetzim Wustaczu nechafce jeho tel Simerczi podaroho mječ. Zbožoho Nutzdawana dře wón hižo jeho za božoho Séhna zpoznawasce; hale zo tónlei woczwojetzéné Séhn boži po tei Woli toho něbestoho Wótscza tu hórku Simerczi wuczepczi mějesce, to wón tedém hižcze něwevžesce.

Kóždé ma swói Křiž nosczi.

Potém Jezus k sebi zawowa tón Lud, ha téch swojich Wutzownikow, ha prajesce ke wschitkim: Mr. 8. 34.
Lc. 9. 23.
Cze-li žto za mnu biczi, ha za mnu k tei Zbožnosci pzińczi, tón nech šo samoho zaprěje, nech tón swói Křiž schědnie na šo bere, ha nech nie sczěhuwe. Pžetož, žtóz zecze tu swoju Duschu wozbožiczi wo témlei Žiwěnu, tón budze ju zubiczi; žtóz pak bu- Mr. 8. 35.
dže ju zubiczi moje dla, ha toho Ewangeliumi dla, tón budze ju zachowaczi k wěčnomu Žiwěnu. Žto Mth. 16. 26.
pak mówo Cizwojekci pomhaczi, bórnie bō teiž tón cžewé Swět nadobów, hale tu swoju Duschu wřisadziw? Habé žto da mówo Cizwojek dacz k wu-
kupuwu teje swojeje Dusche? Žřim ju lóžuwaczi, débó do toho Zaramańa dopanéwa?

Žtóz bez témlei něporadném rěschném Zplah-
wom nie ha téch mojih Srowow šo hanbuwaczi Mr. 8. 38.
budze, toho budze šo teiž hanbuwaczi tón Séhn Lc. 9. 26.
toho Cizwojeka, dčž budze pzińczi wo tei swojei Mth. 16. 27.
Hordosci, wo tei Hordosci toho Wótscza, ha wo tei Krasnosci swojich Zandželow. Pžetož Mth. 16. 27.
pzińczi budze tón Séhn toho Cizwojeka wo tei Hor-
dosci swojoho Wótscza ze swojimi Zandželeni,
ha tedém budze pwaczičzi kóždoho po jeho Štut-
kach.

Tém Jezusowém Wutzownikam to do Wówu nechafce, zo Jezus dčrbjaw tei hórkei Matře ha Simerczi podaté bōczi. Jezus pak jim pžipraj: zo nicz jenoj wón šam, hale teiž woni, ha schicze do něho wěriwi tubdé schelakim Pžesczěšam, hai teiž smertném Matram podaczi budža, ha k tom šo podwoleczi dčrbja schitko z bozej Pomocju wutraczi, cžela dža-li za nim do Něbes pzińczi.

Wěle,